

ligestilling. Så vil fru Charlotte Fischer ikke erkende, at der i høj grad er et ligestillingsperspektiv i det her for de partier, som går ind for det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu har vi meget sympati for de homoseksuelles sag i vores parti, det er kendt. Men jeg står altså ikke her som medlem af Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, jeg står her som medlem af Det Radikale Venstre og taler på Det Radikale Venstres vegne, og for os er det helt klart, at barnet kommer først – det gør det i den her sag, og det gør det i alle andre sager, hvor det handler om børn; der tænker vi på barnets tarv.

Så er jeg tilbage til den argumentation, som jeg brugte før over for De Konservative. Vi har simpelt hen ikke hørt vægtige argumenter, der kan sige os, at det her går ud over børnene. Og hvis vi hører dem, vil vi spidse ører, men vi bider altså også mærke i, at de argumenter, der er, handler om holdninger. Det er fair nok. Jeg synes også for Dansk Folkepartis ordførers vedkommende, at det er fair nok, at han støtter den klassiske familieform, al respekt for det. Det gør vi ikke på samme måde. Men man bliver bare nødt til at sige, at man ikke har skyggen af dokumentation for, at det andet skulle være skadeligt for barnet.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu er jeg ikke medlem af Det Konservative Folkeparti, men jeg vil godt fortsætte der, hvor hr. Helge Adam Møller slap, netop hvor han var inde på, at uanset kærlighed osv., som selvfølgelig er en forudsætning for, at barnet kan vokse op i trygge rammer, mener vi vel alle sammen grundlæggende, at det, som et eller andet sted er det bedste at tilstræbe, vel er, at den kærlighed eksisterer mellem en mand og en kvinde, og at det så er udgangspunktet for, at barnet kommer til verden, og at det så er inden for de rammer, barnet vokser op. Det er vel også en form for dokumentation. Mener fru Charlotte Fischer ikke, at det et eller andet sted er det bedste og vi derfor må tilstræbe det, og at man derfor vel godt kan se en vis logik i, at vi er modstandere af de forslag, som før har været fremsat i Folketingssalen?

Så bemærkede jeg, at fru Charlotte Fischer sagde, at det var positivt, at videnskaben havde

skabt en udvikling osv., og at den skulle vi gøre brug af. Så vil jeg bare lige høre, om ikke Det Radikale Venstre også mener, at det er op til folketingspolitikkerne trods alt at sætte nogle etiske rammer op for videnskaben. Det håber jeg, jeg kan få et ja til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jo, til det sidste spørgsmål er vores grundholdning, at når lægevidenskaben udvikler nye præparater, behandlingsmuligheder osv., er det positivt, og dem skal vi så give mennesker mulighed for at få adgang til.

Det bærende princip for os, er, at mennesker selvfølgelig skal have mulighed for behandling, hvis det har en positiv effekt for dem selv, men også, hvis det ikke går ud over andre. Og det er jo det, der er det helt grundlæggende her, nemlig at lesbiske og enlige kvinder skal have det her tilbud om behandling, fordi det er godt for dem, men også fordi det heller ikke går ud over andre. Og det går ikke ud barnet, det har vi ingen dokumentation for, tværtimod. Jeg kender selv tilfælde, hvor børn er vokset op med homoseksuelle forældre, og jeg kan ikke se, hvordan det skulle have skadet dem. Men igen vil jeg sige, at det selvfølgelig bliver et anderledes liv – det er helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Marion Pedersen (V):

Nu har fru Charlotte Fischer sagt barnets tarv så mange gange, at jeg på et tidspunkt holdt op med at tælle og sætte små streger. Som jeg hører hele argumentationen fra ordførerens side, er det ikke om barnets tarv, vi taler om her, men kvindens tarv.

Hvis man spørger et hvilket som helst barn – og nu mener jeg et barn, ikke os andre, som ser nogle andre ting og har oplevet nogle andre ting i livet – i en hvilken som helst skole om, hvilket familieforhold det helst vil leve i, om det er et med far og mor, mor og mor eller far og far, så tror jeg, at man for en meget stor dels vedkommende vil få at vide, at de ønsker et familieforhold med en far og en mor. Og det ønsker børnene ud fra en eneste grund, nemlig at det stadig væk er det mest almindelige.

Er det ikke et spørgsmål om, at vi her taler om kvindernes og ikke børnenes tarv, altså at kvinderne skal have, hvad kvinderne vil have?